

løbe euroen i gang, fordi den kræver stadig stærkere politisk integration.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Anders Fogh Rasmussen sagde i sin sidste svarrunde: Ved et nej kommer vi ikke rendende med en ny folkeafstemning. Jeg vil godt spørge: Hvor mange år kommer man ikke rendende? Vi har først fået at vide, at der gik en rum tid, derefter, at det var mange år, og derefter, at det var nogen tid. Er der det 1-2 år? Er det sådan et 5-, 6-, 7-års-perspektiv? Eller er det sådan et 10-års-perspektiv, hr. Anders Fogh Rasmussen snakker om, når han siger, at der ikke kan blive tale om en ny folkeafstemning efter et nej?

Så vil jeg godt gentage mit spørgsmål fra før og bede om eksempler på, at Danmark i det knap halvandet år, vi har stået uden for euroen, har mistet politisk indflydelse, bare to eksempler, hvor det virkelig har kostet politisk hjerteblod for Danmark at stå udenfor.

Formanden:

Hr. Anders Fogh Rasmussen, og derefter er det fru Mimi Jakobsen, hr. Knud Erik Hansen og hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Jann Sjursen spurgte endnu en gang, og jeg beklager, at jeg ikke tidligere havde tid til at besvare hr. Jann Sjursens spørgsmål, hvor grænsen egentlig går for Venstre.

Lad mig så sige det kort og kontant, at der, hvor grænsen går, og det har jeg beskrevet i flere omgange, er, at vi ikke vil være med til at lave et Europas forenede stater. Vi vil ikke være med til at nedlægge nationalstaterne som selvstændige lande, og det er der, jeg har sagt: Her til og ikke længere.

Man kan sige, at det er selvfølgelig, og at man ikke burde bruge tid og kræfter på at slå det fast, men når jeg gør det, er det, fordi jeg har oplevet de mest uhyrlige ting fra nej-kampagnens side, bl.a. den falske påstand, at Venstre har en skjult dagsorden om at ville have et Europas forenede stater og vil undergrave Danmark som selvstændig nation.

Derfor er jeg nødt til at bruge kræfter på det og slå fast, at det har vi ingen planer om. Vores vision om Det Europæiske Fællesskab er, at det er et EU bestående af selvstændige lande, som så frivilligt beslutter, at der er nogle opgaver, vi

bedst kan løse i fællesskab. Mon ikke de fleste kan se, at hvis vi skal lave effektiv miljøbeskyttelse, kan vi kun gøre det ved at gå på tværs af grænser, dvs. ved at gøre det i fællesskab og have et stærkt EU til at lave regler og til at håndhæve regler. På samme måde er det med bekæmpelse af international kriminalitet. Det kan vi jo også kun gøre på tværs af landegrænserne. Fælles regler om fri handel kræver også, at vi laver noget på tværs af landegrænserne.

Vi skal være bedre til at forebygge, at der opstår krig og konflikt som det, vi har set i det tidligere Jugoslavien osv. Derfor kan vi da være helt sikre på, at der også i de kommende år bliver nye opgaver, men det er bare vigtigt at slå fast, at det er selvstændige lande, som selv beslutter at gå med i det, og de forbliver selvstændige lande. Vi gør det, fordi vi synes, det er i vores egen interesse at være med.

Så må jeg bare sige igen til hr. Klaus Hækkerup, som jo næppe heller forventer, at jeg kan eller vil give et svar på, hvor mange år der så vil gå, før en beslutning kan tages op igen, at hvis der pludselig på et eller andet tidspunkt opstår et massivt folkeligt krav om at gøre beslutningen om, fordi den danske krone bliver udsat for et massivt spekulationspres, så må vi jo gøre det, men jeg kan jo ikke sige noget om, hvor mange år der går.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg iler med at gratulere hr. Fogh Rasmussen med en af de bedste taler, jeg i hvert fald har hørt om EU i denne sal.

Der var specielt et punkt, der naturligvis særligt interesserer, og det er spørgsmålet om, hvad vi gør med kommende folkeafstemninger. Hr. Anders Fogh Rasmussen påpegede jo med rette, at der sker en masse ting i Europa, og det gør der, uanset om vi stemmer ja eller nej.

Er det ærligste svar, som man måske kunne have tilhvisket den nuværende statsminister i et godt øjeblik, ikke at sige: Der kan opstå situationer, hvor enhver kan se, at Danmarks rolle er så pinagtig og så indlysende forkert placeret, på forsvarsområdet, på flygtningeområdet eller for den sags skyld på dette område, at det ville være enhver regerings pligt at forelægge befolkningen spørgsmålet en gang til?

Jeg er helt enig i fru Elisabeth Arnolds og hr. Anders Fogh Rasmussens synspunkt om, at en folkeafstemning altså ikke er en blodig fornær-